

31989L0369

L 163/32

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

14.6.1989

SMĚRNICE RADY
ze dne 8. června 1989
o předcházení znečišťování ovzduší z nových spaloven komunálního odpadu

(89/369/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 130s této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že akční programy Evropských společenství pro životní prostředí z let 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾, 1983 ⁽⁶⁾ a 1987 ⁽⁷⁾ kladou důraz na předcházení a snížení znečišťování ovzduší;

vzhledem k tomu, že usnesení Rady ze dne 19. října 1987 ⁽⁸⁾ o akčním programu pro životní prostředí pro období 1987–1992 uvádí, že je důležité, aby se postup Společenství zaměřil mimo jiné na zavedení vhodných norem pro zajištění vysoké úrovně ochrany veřejného zdraví a životního prostředí;

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. června 1975 o odpadech ⁽⁹⁾ stanoví, že odpad musí být odstraněn, aniž by bylo ohroženo lidské zdraví nebo poškozeno životní prostředí; že táž směrnice za tímto účelem stanoví, že jakékoli zařízení či provozovna, které zpracovává odpad musí obdržet povolení příslušného orgánu, vztahující se mimo jiné na preventivní opatření, jež mají být přijata;

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 84/360/EHS ze dne 28. června 1984 o boji proti znečišťování ovzduší z průmyslových zařízení ⁽¹⁰⁾ stanoví, že k provozu nových průmyslových závodů, a zejména spaloven odpadu se vyžaduje předchozí povolení; že toto povolení lze udělit pouze tehdy, byla-li přijata

všechna preventivní opatření proti znečišťování ovzduší, včetně použití nejlepší dostupné technologie, která není nadměrně nákladná;

vzhledem k tomu, že výše uvedená směrnice 84/360/EHS stanoví, že Rada jednajíc jednomyslně na návrh Komise stanoví, bude-li to nezbytné, mezní hodnoty emisí založené na nejlepší dostupné technologii, která nevyžaduje nadměrné náklady, a na vhodných technikách a metodách měření;

vzhledem k tomu, že spalováním komunálního odpadu vznikají emise látek, které mohou způsobit znečišťování ovzduší, a tím poškozovat veřejné zdraví a životní prostředí; že v některých případech může mít toto znečišťování přeshraniční charakter;

vzhledem k tomu, že techniky snižování emisí určitých znečišťujících látek ze spaloven komunálního odpadu jsou dobře zavedeny; že mohou být uplatňovány s přiměřenými finančními náklady v nových spalovnách; že poskytují prostředky k dosažení koncentrací znečišťujících látek ve spalinách, které nepřekračují určité mezní hodnoty;

vzhledem k tomu, že by co možná nejdříve měly být stanoveny mezní hodnoty Společenství pro dioxiny a furany;

vzhledem k tomu, že všechny členské státy mají právní a správní předpisy, které se týkají boje proti znečišťování ovzduší z pevně instalovaných závodů; že několik členských států má zvláštní předpisy o spalovnách komunálního odpadu;

vzhledem k tomu, že stanovením mezních hodnot emisí a ostatních požadavků na předcházení znečišťování napomáhá Společenství zvyšovat účinnost opatření přijatých členskými státy v boji proti znečišťování ovzduší ze spaloven komunálního odpadu;

vzhledem k tomu, že za účelem zajištění účinné ochrany životního prostředí by měly být stanoveny požadavky a podmínky pro schvalování provozu veškerých nových spaloven komunálního odpadu; že tyto požadavky musí zahrnovat povinnost dodržovat mezní hodnoty emisí pro některé znečišťující látky a správné podmínky spalování, přičemž musí být vzata v úvahu technická povaha závodu a provozní podmínky;

vzhledem k tomu, že musí být přijato opatření pro vhodná měření a ověřovací zkoušky ve spalovnách; že veřejnost musí být uvědomena o uložených podmínkách a o dosažených výsledcích;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 75, 23.3.1988, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. C 69, 20.3.1989, s. 219.

⁽³⁾ Úř. věst. C 318, 12.12.1988, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 112, 20.12.1973, s.1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 139, 13.6.1977, s.1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 46, 17.2.1983, s.1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 328, 7.12.1987, s.1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 328, 7.12.1987 s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 188, 16.7.1984, s. 20.

vzhledem k tomu, že stejně jako stanovení mezních hodnot emisí je důležité podporovat vývoj a šíření poznatků o čistých technologiích a jejich použití jako součást úsilí o prevenci v boji proti znečišťování ovzduší ve Společenství, zejména v oblasti nakládání s odpadem;

vzhledem k tomu, že podle článku 130t Smlouvy nebrání přijetí takovýchto právních předpisů Společenství členskými státy zachovat nebo zavést přísnější opatření na ochranu životního prostředí, která jsou se Smlouvou slučitelná,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice:

1. „znečišťováním ovzduší“ se rozumí přímé nebo nepřímé vypouštění látek nebo energie člověkem do ovzduší způsobující nepříznivé účinky takové povahy, že může ohrozit lidské zdraví, poškodit živé zdroje a ekosystémy a hmotný majetek a bránit využívání veřejných zařízení nebo jinému oprávněnému využití prostředí nebo ho narušit;
2. „mezní hodnotou emise“ se rozumí koncentrace nebo hmotnost znečišťujících látek v emisích ze závodů během blíže určeného období, která nemá být překročena;
3. „komunálním odpadem“ se rozumí odpad z domácností, jakož i živnostenský nebo obchodní odpad a ostatní odpad, který je v důsledku své podstaty nebo složení podobný odpadu z domácností;
4. „spalovnou komunálního odpadu“ se rozumí jakékoli technické zařízení používané pro zpracování komunálního odpadu spaláním, s využitím nebo bez využití tepla vzniklého spalováním, ale s výjimkou závodů určených výhradně pro

spalování čistírenského kalu, chemického, toxického nebo nebezpečného odpadu, zdravotnického odpadu z nemocnic nebo jiných druhů zvláštních odpadů, na pevnině nebo na moři, a to i když tyto závody mohou spalovat také komunální odpad.

Tato definice zahrnuje lokalitu a celý závod, včetně spalovny, jejího odpadu, systémů zásobování palivem a vzduchem a zařízení a systémů na kontrolu spalovacích procesů a průběžné zaznamenávání a sledování spalovacích podmínek;

5. „novou spalovnou komunálního odpadu“ se rozumí spalovna komunálního odpadu, které bylo uděleno povolení k provozu ode dne uvedeného v čl. 12 odst. 1;
6. „jmenovitou kapacitou“ spalovny se rozumí součet spalovacích kapacit pecí, které spalovnu tvoří, jak je určil výrobce a potvrdil provozovatel, přičemž v úvahu byla vzata zejména hodnota odpadu v kaloriích vyjádřená jako množství odpadu spáleného za hodinu.

Článek 2

Aniž je dotčeno ustanovení článku 4 směrnice 84/360/EHS, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby zajistily, že podmínky stanovené v článcích 3 až 10 této směrnice budou přiloženy k předchozímu povolení vyžadovanému pro provoz všech nových spaloven komunálního odpadu podle článku 3 směrnice 84/360/EHS a článku 8 směrnice 75/442/EHS.

Článek 3

1. Pro nové spalovny komunálního odpadu platí tyto mezní hodnoty emisí vztahované na následující podmínky: teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kyslíku nebo 9 % CO₂, suchý plyn.

Mezní hodnoty emisí v mg/nm³ jako funkce jmenovité kapacity spalovny

Znečišťující látka	méně než 1 tuna/h	1 tuna/h nebo více, ale méně než 3 tuny/h	3 tuny/h nebo více
Celkové tuhé znečišťující látky	200	100	30
Těžké kovy			
— Pb + Cr + Cu + Mn	—	5	5
— Ni + As	—	1	1
— Cd a Hg	—	0,2	0,2
Kyselina chlorovodíková (HCl)	250	100	50
Kyselina fluorovodíková (HF)	—	4	2
Oxid siřičitý (SO ₂)	—	300	300

2. Mezní hodnoty emisí závodů s kapacitou menší než jedna tuna/h se mohou vztahovat k úrovni kyslíku (ve výši) 17 %. V tomto případě nesmějí hodnoty koncentrací překročit hodnoty uvedené v odstavci 1 vydělené konstantou 2,5.

3. Kde to vyžadují zvláštní místní podmínky, mohou příslušné orgány členských států odchýlně od odstavce 1 udělit povolení spalovnám s jmenovitou kapacitou menší než jedna tuna/h za předpokladu, že je dodržena mezní hodnota 500 mg/nm³ celkových tuhých znečišťujících látek a všechna ustanovení směrnice 84/360/EHS. Dotyčné členské státy uvědomí Komisi o případech, které budou předmětem jejich jednání s Komisí. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.

4. Příslušné orgány stanoví mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky, jiné než látky uvedené v odstavci 1, pokud to vzhledem ke složení odpadu, který má být spálen, a k vlastnostem dané spalovny považují za vhodné. Pro účely stanovení těchto mezních hodnot emisí vezmou příslušné orgány v úvahu případné škodlivé účinky těchto znečišťujících látek na lidské zdraví a životní prostředí a nejlepší dostupnou technologii nezahrnující nadměrné náklady. Dokud nebude přijata směrnice Společenství týkající se této specifické otázky, mohou příslušné orgány stanovit mezní hodnoty emisí zejména pro dioxiny a furany

Článek 4

1. Všechny nové spalovny komunálního odpadu musí být navrženy, vybaveny a provozovány tak, aby se plyn vznikající spalováním odpadu zahřál po posledním vstříku spalovacího vzduchu řízeným a homogenním způsobem, dokonce i v nejméně příznivých podmínkách, na teplotu alespoň 850 °C nejméně po dobu 2 sekund za přítomnosti alespoň 6 % kyslíku.

2. Všechny nové spalovny komunálního odpadu dodržují během provozu tyto podmínky:

- a) koncentrace oxidu uhelnatého (CO) ve spalinách nesmí překročit 100 mg/nm³;
- b) koncentrace organických sloučenin (vyjádřených jako celkový uhlík) ve spalinách nesmí překročit 20 mg/nm³.

Hodnoty stanovené výše v písmenech a) a b) se vztahují na následující podmínky: teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kyslíku nebo 9 % CO₂, suchý plyn.

3. Podmínky odlišné od podmínek uvedených v odstavci 1 lze povolit, používají-li se ve spalovacích pecích nebo v zařízení na zpracování spalin vhodné techniky za předpokladu, že se příslušné orgány přesvědčí, že při použití těchto technik jsou koncentrace emitovaných polychlorovaných dibenzodioxinů (PCDD)

a polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF) stejné nebo nižší než koncentrace, kterých by se dosáhlo za podmínek uvedených v odstavci 1.

Rozhodnutí přijatá na základě ustanovení tohoto odstavce a výsledky provedených zkoušek sdělí Komisi orgány, které k tomuto účelu určily členské státy.

4. Všechny nové spalovny komunálního odpadu musí být navrženy, vybaveny a provozovány tak, aby se zabránilo emisím, které by způsobily významné přízemní znečišťování ovzduší; především odpadní plyny se vypouští regulovaným způsobem komínem.

Příslušný orgán zajistí, že výška komína se vypočte tak, aby byla zajištěna ochrana lidského zdraví a životního prostředí.

Článek 5

1. Teploty a obsah kyslíku uvedené v článku 4 představují minimální hodnoty, které musí být dodrženy vždy, když je závod v provozu.

2. Koncentrace oxidu uhelnatého (CO) uvedená v čl. 4 odst. 2 písm. a) je mezní hodnotou pro hodinový průměr pro všechny závody. Mimoto výsledky nejméně 90 % všech měření provedených v jakémkoli období 24 hodin v závodech s jmenovitou kapacitou 1 tuna/h nebo více musí být nižší než 150 mg/nm³. Tyto průměry se vypočítají tak, že se vezmou v úvahu pouze hodiny, kdy je závod skutečně v provozu, včetně etap spuštění a zastavení.

3. Pokud jde o ostatní látky, které mají být podle článku 6 sledovány nepřetržitě:

- a) žádná z kolísavých sedmidenních průměrných hodnot koncentrací naměřených u těchto látek nesmí překročit odpovídající mezní hodnoty;
- b) žádná z denních průměrů hodnot koncentrací naměřených u těchto látek nesmí překročit odpovídající mezní hodnoty o více než 30 %.

Pro účely výpočtu výše uvedených průměrných hodnot se vezmou v úvahu pouze období, kdy je závod skutečně v provozu, včetně etap spuštění a zastavení.

4. V případech, v nichž se nevyžadují nepřetržitá měření, se mezní hodnoty emisí považují za splněné, nepřesáhnou-li výsledky každé z řady měření vymezených a určených podle pravidel stanovených příslušnými orgány podle článku 6 odstavců 3, 4 a 5 tyto mezní hodnoty emisí.

Článek 6

1. V nových spalovnách komunálního odpadu se provedou tato měření:

a) koncentrace určitých látek ve spalinách:

- i) koncentrace celkových tuhých znečišťujících látek, CO, kyslíku a HCl se budou v případě závodů s jmenovitou kapacitou větší nebo rovnou 1 tuně/h měřit a zaznamenávat nepřetržitě;
- ii) pravidelně se měří tyto údaje:
 - koncentrace těžkých kovů uvedené v čl. 3 odst. 1, koncentrace fluorovodíku (HF) a SO₂ v případě závodů s jmenovitou kapacitou větší nebo rovnou 1 tuně/h,
 - koncentrace celkových tuhých znečišťujících látek, HCl, CO a kyslíku v případě závodů s jmenovitou kapacitou menší než 1 tuna/h,
 - koncentrace organických sloučenin (vyjádřených jako celkový uhlík) obecně;

b) provozní parametry:

- i) teploty plynů v oblasti, v níž jsou podmínky uložené v čl. 4 odst. 1 splněny, a obsah vodní páry ve spalinách se měří a zaznamenávají nepřetržitě. Nepřetržitá měření obsahu vodní páry nejsou nezbytná za podmínky, že spaliny se před rozborem emisí vysuší;
- ii) doba zdržení spalin zahřátých na minimální teplotu 850 °C blíže určená v čl. 4 odst. 1 musí být řádně ověřena nejméně jednou, když je spalovna poprvé uváděna do provozu a za nejméně příznivých předvídatelných provozních podmínek.

2. Výsledky měření uvedených v odstavci 1 se vztahují na tyto podmínky:

teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kyslíku nebo 9 % CO₂, suchý plyn.

V případech, že platí čl. 3 odst. 2, se však mohou vztahovat na tyto podmínky:

teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 17 % kyslíku, suchý plyn.

3. Všechny výsledky měření se vhodným způsobem zaznamenávají, zpracovávají a uveřejňují, aby příslušné orgány mohly přezkoumat splnění uvedených podmínek v souladu s postupy, o nichž mají tyto orgány rozhodnout.

4. Postupy odebrání vzorků a měření použité za účelem splnění požadavků uložených v odstavci 1 a umístění míst, kde se odebírají a měří vzorky, vyžadují předchozí souhlas příslušných orgánů.

5. Příslušné orgány stanoví vhodné měřicí programy pro pravidelná měření, aby se zajistilo, že výsledky vystihují normální úroveň emisí dotyčných látek.

U získaných výsledků musí být možné ověřit, že byly dodrženy použitelné mezní hodnoty.

Článek 7

Všechny nové spalovny komunálního odpadu musí být vybaveny pomocnými hořáky. Tyto hořáky se automaticky zapnou, když klesne teplota spalin pod 850°C. Použijí se rovněž během uvedení závodu do chodu a při jeho zastavení, aby se zajistilo, že se výše uvedená teplota udrží kdykoli během těchto operací a po dobu, kdy je odpad ve spalovací komoře.

Článek 8

1. Pokud by provedená měření ukázala, že mezní hodnoty uvedené v této směrnici byly překročeny, bude příslušný orgán co nejdříve uvědomen. Příslušný orgán zajistí, aby dotyčný závod po dobu, kdy nesplňuje emisní normy, nepokračoval v provozu a přijme nezbytná opatření, aby byly v tomto závodě provedeny úpravy nebo aby byl jeho provoz zastaven.

2. Příslušné orgány stanoví maximální přípustnou dobu jakéhokoli technicky nevyhnutelného zastavení provozu čistících zařízení, po kterou koncentrace látek vypouštěných do ovzduší, které mají tato zařízení snižovat, přesáhnou stanovené mezní hodnoty. V případě havárie provozovatel omezí nebo zastaví provoz, jak nejdříve to bude proveditelné, a to do okamžiku, kdy bude možné obnovit normální provoz. Závod nesmí být za žádných okolností v provozu bez přestávky déle než osm hodin; celková doba provozu závodu musí kromě toho za takovýchto podmínek činit méně než 96 hodin za rok.

Obsah tuhých znečišťujících látek ve vypouštěných plynech nesmí během období uvedených v předchozím odstavci za žádných okolností přesáhnout 600 mg/nm³ a musí být dodrženy všechny ostatní podmínky, zejména podmínky spalování.

Článek 9

S výhradou ustanovení používaných ve věci obchodních tajemství se informace vyžadované v článku 9 směrnice 84/360/EHS a výsledky kontrol stanovených v člácích 5 a 6 zpřístupní veřejnosti v souladu s příslušnými postupy a v podobě, o níž rozhodly příslušné orgány.

Článek 10

Členské státy se mohou výjimečně odchýlit od některých ustanovení této směrnice v případě závodů navržených speciálně pro spalování paliv vyrobených z odpadů (tj. palivo, které bylo vyrobeno ze spalitelného podílu komunálního odpadu pomocí

moderních mechanických procesů určených k maximalizaci recyklačního potenciálu takového odpadu a které před přidáním látek zvyšujících kvalitu paliva, neobsahuje více než 15 % popela), jestliže by splnění těchto ustanovení vyžadovalo nadměrné náklady nebo jestliže by vzhledem k technickým vlastnostem daného závodu byla tato ustanovení z technického hlediska nevhodná; zároveň je třeba, aby:

- tyto závody nespalovaly jiný než výše vymezený odpad (kromě zásobního paliva používaného pro operace spouštění závodu),
- byla splněna ustanovení směrnice 84/360/EHS.

Článek 11

1. V rámci ověření požadovaného v článku 11 směrnice 84/360/EHS a také ve vztahu k článku 4 této směrnice přijmou členské státy nezbytná opatření, aby zajistily, že příslušné orgány ověří splnění podmínek týkajících se nových spaloven podle této směrnice.

2. Tato směrnice se nijak nedotkne požadavku v článku 12 směrnice 84/360/EHS, aby členské státy v nezbytných případech provedly revizi podmínek uložených v povolení, které bylo spalovně uděleno.

Článek 12

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. prosince 1990. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.
2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 8. června 1989.

Za Radu

předseda

J. L. SAENZ COSCULLUELA